

SCEN 1

En drängstuga på Jylland: Mads och Kajas hem. Mads står i deras lilla matsal och tittar ut genom fönstret. Utanför mörker, vind och ljudet av Atlanten.

Kaja kommer in.

KAJA

Stå inte vid fönstret med lamporna tända. Han kommer se dig.

Mads går bort från fönstret.

MADS

Han vet ju vi är här.

KAJA

Ja men, ändå. Man vet aldrig vad som provocerar honom.
(går fram och kikar ut genom fönstret) Vad gör dom?

MADS

Dom sitter kvar där dom sitter.

KAJA

Är det en *andra* flaska vin? Den ser ut att ha en annan form.

MADS

Ja. Dom öppnade den för en stund sen.

KAJA

(går bort från fönstret) Han kommer ju vara full när han kommer hit.

MADS

Jo. Det ser ut så.

KAJA

Vad i helvete håller Swartling på med! På tio år har han aldrig bjudit oss på vin.

MADS

Jag tror att han bjöd dig ett par gånger, den där första sommaren.

KAJA

Bjöd *mig*, ja - att komma över.

MADS

(*sätter sig*) Gick du aldrig dit?

KAJA

Det vet du. Du vet - att jag aldrig varit därinne.

MADS

Jag tänkte att ni kanske satt i trädgården eller nåt.

KAJA

Jag har inte satt min fot i hans trädgård utan ersättning. Det vet du också.

MADS

Jo, jo. (*kort paus*) Men den där första sommaren tyckte det ju ändå ganska bra om Swartling.

KAJA

Det är att överdriva.

MADS

Jo, jo. Men du tyckte det var lite spännande - med en svensk kulturpersonlighet inpå knuten.

KAJA

Är det nånting du vill säga med det?

MADS

Nej. Inte alls.

Paus.

KAJA

Hur ska Nikolaj köra härifrån om han druckit så mycket?

MADS

Vi kan ju ringa polisen om du vill.

KAJA

Nej.

MADS

Han kommer ju behöva köra rattfull.

KAJA

Dom kommer ändå inte komma ut ända hit.

MADS

Värt ett försök kanske?

KAJA

Nej.

MADS

Ska jag sätta på en kanna kaffe då? Om vi behöver stanna uppe och vänta länge.

KAJA

Nej. Om vi har kaffe så kommer han tro att han är välkommen här.

MADS

Okej.

Mads reser sig.

KAJA

Var är du på väg? Jag sade ju nej till kaffe.

MADS

Jag ska inte sätta på.

Mads är på väg.

KAJA

Sätt inte på en *kanna* i alla fall.

MADS

Nä då.

Mads går därifrån.

Kaja släcker i taket och tittar ut genom fönstret; ensam döljer hon inte sin rädsla - och sin ilska.

Mads kommer in igen och Kaja tänder i taket och spelar oberörd. I ljuset ser hon nu att Mads har en vedyxa i handen.

KAJA

Vad gör du med den!

MADS

Om han är full. *(lägger den på bordet)* Så ska han se att jag har den.

KAJA

Och tänk om han tar den ifrån dig bara?

MADS

Det gör han inte. *(kort paus)* Jag ställer den vid veden - så ser det inte ens konstigt ut.

Mads ställer yxan vid veden.

MADS

Såg du vad dom håller på med - när du släckte?

KAJA

Dom sitter bara där. Och dricker Swartlings vin.

MADS

Tror du han tagit fram det dyra åt Nikolaj?

KAJA

Han har väl inget annat än dyra flaskor. Inte för att Nikolaj känner skillnaden. *(kort paus)* Vad tror du dom pratar om?

MADS

Jag vet inte.

KAJA

Jag menar, vad kan ens en sån som Swartling prata med min bror om?

MADS

Jag vet inte.

KAJA

Förstår han ens svenska: Nikolaj?

MADS

Han har ju ändå bott i Malmö ett bra tag.

KAJA

Men jag har svårt att tro att han skaffat sig några vänner där. *(kort paus)* Hvad snakker de om, jeg forstår ikke.

MADS

Dig. Gården. Alt. Folk i byen må have snakket om det. Och Swartling är en nyfiken jävel. Och han har ju stirrat på ruinen årtal nu. Det syns ju tydligt att det var en jävla brand.

KAJA

Du tror väl inte att Nikolaj skulle prata om det, med nån han precis träffat?

MADS

Jag vet inte, jag känner inte din bror på det sättet. Men Swartling är ju bra på att charma folk.

KAJA

Inte Nikolaj.

MADS

Jag vet inte. Han charmade ju dig.

KAJA

Jag hatar när du är så där: säg vad fan det är om det är nåt!

MADS

Det är inget.

KAJA

Nånting är det, nånting tycker du är fel.

MADS

Inget - jag menade inget.

KAJA

Men sluta då! Med allt du håller på med.

MADS

Förlåt.

Paus.

MADS

Jag såg att du packade: kläder och necessär.

KAJA

Jag funderade bara på att åka till Trine. När jag fick sms:et från Nikolaj. Sova där ett par dagar bara.

MADS

Okej.

KAJA

Men sen tänkte jag om. Jag vill inte att han ska kunna jaga mig härifrån, det är *mitt* hem. Jag vill inte att han ska ha sån makt över mig. Fattar du?

MADS

Ja. Jag fattar. (*kort paus*) Och jag är ju här.

KAJA

Jag menar inget illa med detta. Men jag tror inte Nikolaj ser dig som ett hot. Jag menar, om han verkligen skulle vilja göra nåt. Min bror tänker inte så.

KAJA

(fortsätter efter en paus) Jag menade alltså inget illa med det.

MADS

Nä, jag fattar. Jag tog inte illa upp.

KAJA

(reagerar på en doft) Varför luktar det kaffe?

MADS

Jag satte på en kanna ändå.

KAJA

Varför då!

MADS

Jag ville det.

KAJA

Varför lyssnar du aldrig på vad jag säger? Ibland är det lika meningslöst som att prata med havet; vågorna bara fortsätter att rulla in vad man än säger.

MADS

Jag gör klart för honom att han inte är välkommen här.

KAJA

Du lyssnar ju inte! Nikolaj bryr sig inte, han skiter i dig och din vedyxa. Han är inte rädd för dig.

MADS

(efter ett ögonblick) Du kunde väl ändå sagt att du var på väg att sova över hos Trine.

KAJA

Jag ändrade ju mig.

MADS

Ja. Fast jag visste ju inte varför du packade.

KAJA

Var skulle jag annars ta vägen? Om inte hem till Trine.

MADS

Jag vet inte. Jag vet sällan vad du är på väg att göra.

KAJA

Vad då, jag gör ju aldrig nåt oväntat; jag är inte min bror.

MADS

Det är klart du inte bränner ner hus. Men det händer ju att du inte kommer hem, ibland.

KAJA

Du, han var femton då. Gud vet vad han kan göra nu när han är trettiosex, jag vill inte ens tänka på det.

MADS

Vi hade nog hört om det var nåt riktigt allvarligt.

KAJA

Det är inte säkert, det händer så mycket skit i Malmö, och allt rapporteras inte här.

MADS

Nä men, han har inga allvarliga domar mot sig i Sverige i alla fall. Bara ringa misshandel.

KAJA

Hur vet du det?

MADS

Jag har kollat upp honom.

KAJA

Hur då?

MADS

På nätet: det finns sidor. Jag tror jag betalade fyrtio svenska bara, för ett registerutdrag.

KAJA

Okej. Det var ju bra i alla fall. Tror jag.

Kaja tittar ut genom fönstret igen.

KAJA

(förskräckt) Dom är inte där längre.

MADS

(går mot fönstret) Är du säker?

KAJA

Vinflaskan är borta också.

MADS

Kan dom satt sig vid kaminen kanske?

KAJA

Nikolajs glas står kvar - ser du?

MADS

(tittar noga) Ja. Ser ut så. *(kort paus)* Säker att du inte vill att vi ringer polisen?

KAJA

(funderar ett ögonblick) Nej. Nu får vi det här överstökat.

Det knackar hårt på dörren; Kaja rycker till av ljudet.

Black.

SCEN 2

En minut senare: samma rum. Nikolaj står nu i deras hem, utåt sett nykter. Mads har ställt sig precis bakom Kaja.

NIKOLAJ

Här är fint.

KAJA

Tack.

NIKOLAJ

Det ser knappt ut som en drängstuga längre, det ser större ut på nåt sätt - högre i tak.

KAJA

Det är det inte.

NIKOLAJ

Jag tänkte att det skulle se precis likadant ut.

KAJA

Det har sett ut så här i tio år nu.

NIKOLAJ

(till Mads) Är det du som renoverat?

MADS

Nej, det är Kaja.

NIKOLAJ

(till Kaja) Det ser inte riktigt ut som din stil. Det påminner faktiskt lite om svenskens sommarhus, inuti.

KAJA

Vad gjorde du ens inne hos Swartling?

NIKOLAJ

Han bjöd mig på Amarone, det kan man ju inte tacka nej till.

KAJA

Det går alldeles utmärkt faktiskt: att säga nej.

NIKOLAJ

Inte till Amarone. Det är det Hannibal Lector dricker.

MADS

Det är Chianti.

NIKOLAJ

I filmen, ja! (*skrattar till*) Men i boken är det Amarone. Vilket går betydligt bättre ihop med lever och bondböner.

KAJA

Vad vet du om det?

NIKOLAJ

Jag jobbade på Systembolaget, strax utanför Malmö. Tills i våras. Luktar jag kaffe förresten?

MADS

Det är kallt.

KAJA

Och det är inte till dig.

NIKOLAJ

Det är lugnt. Jag ska inte stanna länge.

KAJA

Du ska inte stanna alls, Nikolaj. Du har inget här att göra.

NIKOLAJ

Jag växte ju ändå upp här, det är väl inte så konstigt att jag vill se det igen.

MADS

Det är mörkt ute.

NIKOLAJ

Det var ljusst när jag kom. (*skrattar lite*) Och nu fick jag ju se svenskens ombyggda ladugård också. Han hade över tre meter i tak därinne.

NIKOLAJ

(fortsätter) Och bara danska designmöbler - och värsta trädgården också, med utsikt över Atlanten. Jag fattar inte hur den kan vara så fin när han bara är här på sommaren.

MADS

Han betalar Kaja att ta hand om den.

NIKOLAJ

Jaha.

KAJA

Inte riktigt så. Vi får en reduktion på hyran, det får vi.

NIKOLAJ

Hyr ni?

KAJA

Ja. Jag var tvungen att sälja alltihopa, jag kunde inte stycka av det.

NIKOLAJ

Jag är ledsen, jag visste inte det.

KAJA

Hur skulle du ha vetat det?

NIKOLAJ

Kunde du inte få bostadslån för att ha kvar det?

KAJA

Billiga lån är inte för såna som oss. Då ska man vara svensk teaterchef - som Swartling, för att få det.

NIKOLAJ

(till Mads) Men vad gör du nu? Fiskar du fortfarande?

KAJA

(bryter av) Det behöver du inte bry dig om.

NIKOLAJ

Jag försöker bara vara artig och intresserad av min svåger.

KAJA

Det kan du sluta med. Vad gör du här?

NIKOLAJ

Jag ville se det igen: gården. Och så ville jag träffa min syster igen.

KAJA

Men jag vill inte träffa dig. Det sade jag sist också.

NIKOLAJ

Det var ju väldigt länge sen, jag tänkte att du kanske inte kände lika starkt nu.

MADS

Ingenting har förändrats, Nikolaj. Du är fortfarande inte välkommen här. Av uppenbara skäl. Vi stirrar på resterna av huset varje dag.

NIKOLAJ

(till Kaja) Jag är ledsen för det - att du behöver se det varje dag. Hade jag haft pengarna hade jag byggt upp det igen åt dig.

KAJA

Det finns inget på jorden som skulle fått mig att ta emot pengar från dig.

NIKOLAJ

(skrattar till, sedan efter ett ögonblick:) Nä, det finns ingen risk att jag kan det ändå.

KAJA

Du har sett det nu. Jag vill att du åker härifrån och lämnar mig ifred.

NIKOLAJ

Du var inte så negativ sist vi pratade.

NIKOLAJ

(fortsätter) Jag tycker vi pratade bra då: efter handbollstränaren gått bort. Jag kommer / inte ihåg vad han -

KAJA

(avbryter) Det spelar ingen roll, jag vill inte prata, Nikolaj!

NIKOLAJ

Dom hittade aldrig hans kropp, va? *(får inget svar)*
Sorgligt allihopa - han hade väl knappt fyllt femtio.

KAJA

Det var sex år sen. Jag var inte mig själv då. Jag vill att du åker nu.

NIKOLAJ

Jag ska. Jag lovar. Jag kom bara för en sak. Sen åker jag.

MADS

Vad är saken då? Kom till den!

NIKOLAJ

Yes, boss! *(skrattar till, vänder sig sen till Kaja)* Jag kom bara för att säga hej då.

KAJA

Nej. Jag tror dig inte.

NIKOLAJ

Jag lovar.

KAJA

Du säger vad som helst för att få som du vill, det har du alltid gjort.

NIKOLAJ

(funderar ett ögonblick) Vet du vad, jag förtjänar det. Det gör jag. Jag vet inte varför jag ljög så mycket för i tiden. Men jag har slutat med det. Helt och hållet. Det är inte jag längre.

MADS

Lögnare slutar inte ljuga; dom bara blir bättre på det.

NIKOLAJ

Talar du av egen erfarenhet?

KAJA

Lägg av! Kom inte här och mucka bråk med min man, det är så jävla respektlöst!

NIKOLAJ

Kan vi inte bara prata, du och jag? Fem minuter.

KAJA

Jag vill inte.

NIKOLAJ

Det tar inte mer.

MADS

Det kommer inte hända. Hon har redan sagt nej.

NIKOLAJ

(skrattar till) Han sätter ner foten. Då är det bäst att göra som han säger.

KAJA

Sluta reta honom. Jag är fullt kapabel att säga nej till dig alldeles själv.

NIKOLAJ

Jag retar inte honom, jag menar allvar.

KAJA

Det gör du visst, du kan inte låta bli.

NIKOLAJ

Om du vill ha honom här så går det bra. Jag kan säga det jag har att säga framför honom också.

KAJA

(efter ett ögonblick) Ut med det då!

NIKOLAJ

Förlåt.

KAJA

(väntar på en fortsättning, men det kommer ingen så:) Vad det allt?

NIKOLAJ

Jag har insett att jag inte riktigt sagt det förut: förlåt. Jag har ju sagt det. Men alltid med nåt slags förbehåll. Och jag fattar nu hur det måste ha känts för dig. Som att det inte var en riktig ursäkt. Men jag menar verkligen det: förlåt.

KAJA

Okej.

NIKOLAJ

Förlåter du mig?

KAJA

Nej.

NIKOLAJ

Jag förväntade mig inte det heller. Men det gör ingenting; jag var bara tvungen att säga det ändå.

MADS

Nu du gjort det. Så du är färdig här.

NIKOLAJ

(till Kaja) Jag har en impulskontrollstörning, det är en del av min sjukdomsbild.

KAJA

Jag visste det! Att det skulle komma nån slags ursäkt.

NIKOLAJ

Det är ingen ursäkt, det är bara ett faktum.

KAJA

Visst - din sjukdomsbild tvingade dig att tutta på pappas gård.

NIKOLAJ

Nej, det säger jag inte. Jag säger bara att min hjärna, då i alla fall - inte kunde omfatta konsekvenserna. Bokstavligen inte omfatta att sätta fyr på garaget skulle kunna bränna ner hela huset. Min hjärna kunde inte omfatta det då.

KAJA

Du är inte korkad, det har du aldrig varit.

NIKOLAJ

Det säger jag inte heller, jag säger bara att det är så det funkar, inne i min hjärna ibland.

KAJA

Jävligt behändig ursäkt.

NIKOLAJ

Du behandlar mig som om jag är galen. Och det är jag. Jag är psykiskt sjuk. Men så fort jag gör nåt som är galet så behandlar du mig som om jag vore frisk, och i total kontroll.

KAJA

Du dödade vår pappa! Han dog där (*pekar*) - i huset, femtio meter härifrån. Jag behandlar dig som en mördare, Nikolaj. För att det är *det* du är. Jag skiter i att du var femton och psykiskt sjuk.

Paus.

NIKOLAJ

(*med klarhet*) Du har rätt. Så klart. Det är klart jag är en mördare.

KAJA

En feg en också. Jag har *fem* brandvarnare på nittiotre kvadrat - fortfarande!

NIKOLAJ

Jag skulle aldrig göra dig illa, det förstår du väl?

KAJA

Man sover inte igen - efter en sån sak. Inte på riktigt; man lyssnar i sömnen, hela tiden vaksam.

NIKOLAJ

Du var ju inte ens i huset, du sov hos farmor.

KAJA

Ja, och jag vaknade mitt i natten när dom knackade på dörren. Polisen stank brandrök i farstun när dom berättade.

NIKOLAJ

Förlåt ...

MADS

Det räcker nu, Nikolaj. Du har plågat henne länge nog; bara låt henne vara ifred.

NIKOLAJ

(till Kaja) Det här sista gången du behöver se mig; jag är på väg - långt härifrån. Och jag kommer inte tillbaka, du behöver inte oroa dig nåmer.

KAJA

Okej. Trevlig resa.

NIKOLAJ

Jag vill bara säga hej då. Kan vi inte göra det: ett riktigt hej då? Som om vi vore vanliga syskon, bara en gång. *(kort paus)* Det skulle vara så mycket enklare att resa då.

KAJA

(blidkar honom) Hej då, Nikolaj.

NIKOLAJ

(inte helt nöjd) Hej då.

MADS

(efter ett ögonblick) Var ska du?

NIKOLAJ

Bäst att jag behåller det för mig själv. För Kajas skull.

KAJA

Jag hoppas att du talar sanning för en gångs skull, jag hoppas verkligen det. Att du reser iväg och bygger upp ett liv långt, långt härifrån - och då kan jag nästan till och med önska att du får det bra, där nästan långt borta.

NIKOLAJ

Tack.

KAJA

Men jag har hört så många knäppheter från dig genom åren; så många planer och löften ... (*suckar*) att jag vet inte vad jag ska tro.

NIKOLAJ

Du har pratat med mig fem gånger på tjugo år.

KAJA

Och jag skulle föredra om det var färre.

NIKOLAJ

Sist var det du som ringde mig.

KAJA

En gång! Har jag gjort det.

NIKOLAJ

Ja men, sist var det inte jag, det var du.

KAJA

Jag pallar inte! Du är omöjlig att prata med, det bara går runt och runt.

NIKOLAJ

Vad är det som går / runt? Jag bara säger -

KAJA

(*till Mads*) Jag åker! Jag pallar inte det här mer.

MADS

Okej.

KAJA

(till Nikolaj) Det räcker nu!

Kaja stormar ut.

Black.

SCEN 3

En minut senare. Nikolaj och Mads kvar i samma rum. Utanför hör vi Kajas bil på gruset; hon kör iväg och försvinner.

MADS

Jag kan köra dig tillbaka.

NIKOLAJ

(skrattar till) Jag sätter mig inte i en bil med dig.

MADS

(efter ett ögonblick) Inte hela vägen så klart. Men jag kan köra dig till Odense. Sen kan du väl komma hem med tåg därifrån, även om det är sent.

NIKOLAJ

Tack. Men nej tack.

MADS

Jag ska till Köpenhamn på måndag, jag kan ställa din bil där då. *(kort paus)* Jag vill ju inte att du ska fastna i en blåskontroll på motorvägen.

NIKOLAJ

Vilken otrolig omtanke om mig helt plötsligt. Det är fem timmar fram och tillbaka till Odense för dig.

MADS

Du gör som du vill, det var bara ett erbjudande.

NIKOLAJ

All denna vänlighet.

MADS

Jag skulle aldrig säga det här inför Kaja. Men jag tror dig. Jag tror inte du är en mördare.

NIKOLAJ

Fast det är jag, bevisligen.

MADS

Nej. Jag tror du var en tonårsidiot som ville straffa sin far. Och bränna upp hans älskade bil. Och du blev förmodligen livrädd när acetylengasen exploderade och allting övertändes - och så sprang du därifrån. Och gömde dig. Medan han brann inne. *(kort paus)* Så jag tror på dig. Att du har en impuls-vad-du-nu-kallade-det.

NIKOLAJ

Impulskontrollstörning.

MADS

Det låter fullkomligt trovärdigt, tycker jag.

NIKOLAJ

(efter ett ögonblick) Intermittent explosivitet - det är min officiella diagnos. Eller det var det. Min sista terapeut var skeptisk till det. Hon sade att det är extremt ovanligt att det debuterar redan vid femton. Och att jag borde haft mer beteendestörningar i vuxen ålder i så fall.

MADS

Så vad säger hon att det är för fel på dig då?

NIKOLAJ

Ingenting. Hon säger att jag är frisk. I stort sätt. Och i så fall är jag obestridd en mördare. Precis som Kaja säger.

MADS

"Obestridd"... Du pratar konstigt. Som om du försöker göra dig till. Precis som din syster.

NIKOLAJ

(skrattar, annorlunda denna gång, mer hjärtligt) Ja. Det var nog teaterchefen. Jag härmar ibland. "Ubestridt" sade han. Att Solaia är Italiens främsta rödvin. Minst tretusen flaskan. Han erbjöd sig öppna en. Jag tror att han ville imponera när han hörde att jag jobbade på Systembolaget.

MADS

Du berättade väl inget för honom? Kaja skulle hata det.

NIKOLAJ

Nej. Men han ville jävligt gärna veta.

MADS

Men du sade inget?

NIKOLAJ

Inte ett pip. *(kort paus)* Men jag berättade en historia om dig.

MADS

Jag bryr mig inte.

NIKOLAJ

Det gör du. *(kort paus)* Kommer du ihåg att jag var hemma hos dig en gång? Du kanske var fjorton. Jag kommer ihåg att det stod en båtmotor i hallen, som din pappa skruvade på - och det luktade olja och fisk överallt.

MADS

Ett vagt minne kanske.

NIKOLAJ

Jag kommer ihåg det väldigt tydligt. Det är klart, det var ju lite coolt för mig; du var ju två år äldre och tog med mig hem. Lite coolt ju. Och jag kommer ihåg att det var en smal och väldigt brant trappa upp till ditt rum. Där visade du mig en bild. På gammalt halvblankt fotopapper. Suddig, för att den var tagen på en båt. Din pappas fiskebåt. Det var han som hade tagit den. I Limfjorden. Jag kan se den tydligt fortfarande. Havet nederst. Sen sandbankarna ovanför. Och mittemellan: stranden - och tre döda kroppar i sanden. Som sälar i solsken.

MADS

Dom hade frusit ihjäl. En olycka bara.

NIKOLAJ

Jag vet. *Femtio mil* från kusten.

MADS

Femtio sjö-mil.

NIKOLAJ

Men ändå. Teaterchefen tyckte det var spännande i alla fall. Så många som försvunnit längsmed den här kusten genom åren.

MADS

Vill du ha kaffe? Så att du nyktrar till.

NIKOLAJ

Nej tack. Jag är inte full.

MADS

Jag ska ändå sätta på nytt.

NIKOLAJ

Är det ändå inte sjukt konstigt att dom spolas upp i Limfjorden? På samma strand.

MADS

Jo, det är konstigt. Men strömmarna är konstiga ibland. Det är bara havet.

NIKOLAJ

Du vet att det var många som trodde att det var din pappa som bogserade in dom i fjorden. Och lät dom spolas iland där.

MADS

Ja, det är klart, jag hört pratet. Men vad spelar det för roll? Dom var sjömän. Dom dog i en storm. På sjuttio-talet. Min far är också död. Jag skiter väl om du berättar det för Swartling.

NIKOLAJ

Jag tycker bara det är en intressant historia.

MADS

Jag sätter på kaffe i alla fall.

NIKOLAJ

Jag kommer inte dricka nåt.

MADS

Nä nä.

*Mads är på väg till köket när Nikolaj plockar upp yxan.
Mads vänder sig omedelbart om.*

NIKOLAJ

Är den för min skull?

MADS

Den är för vedens skull.

NIKOLAJ

Klyver du mycket ved inomhus?

MADS

Lägg tillbaka den.

NIKOLAJ

(skrattar till, sedan efter ett ögonblick:) Yes, boss!

Nikolaj lägger ner yxan, och Mads går ut.

Nikolaj betraktar yxan och undrar vad han ska göra med den; han beslutar sig för att låta den vara.

Mads kommer in efter en kort stund med en öppnad vitvinsflaska och två glas.

NIKOLAJ

Vad hände med kaffet?

MADS

(håller upp ett glas) Jag kände att jag behövde ett glas vin.

NIKOLAJ

Det trodde jag inte om dig: *(skrattar till)* dricka vin - som bildat folk.

MADS

Det är till ostronen.

NIKOLAJ

Kan man fortfarande få upp såna här?

MADS

Ja, men inte många. Ska du ha ett glas?

NIKOLAJ

Nej tack.

MADS

(sätter sig ner) Skit i det då.

NIKOLAJ

Är det dags att prata allvar nu - man till man? Är det som händer?

MADS

Jag vill veta var du ska. Jag vill veta om jag ska oroa mig. För hennes skull.

NIKOLAJ

(sätter sig mittemot) Hon har ingenting att oroa dig för.

MADS

Så var ska du då?

NIKOLAJ

Hon är bokstavligen den enda i världen jag älskar.

MADS

Och vissa män är farligare för dom dom älskar.

NIKOLAJ

(plötsligt intensiv) Ja! *Precis* så är det!

Paus. De betraktar varandra.

MADS

Så var ska du?

NIKOLAJ

Vad tror du?

MADS

Jag vet inte, jag kan inte se in i din hjärna. Och jag vet inte om det skulle hjälpa. *(kort paus)* Men du kommer körande i en gammal Toyota Hilux, med sänkt däcktryck. Du planerar köra offroad någonstans.

NIKOLAJ

Det är otroligt - efter alla dessa år, att min syster fortfarande tror att du är lite efter, i skallen. *(kort paus)* Ja. Det stämmer. Jag ska köra lite offroad.

MADS

Var?

NIKOLAJ

Österlen.

MADS

Det låter som Sverige.

NIKOLAJ

Det är det.

MADS

Jag känner inte till det, men det låter inte som om det är så långt borta som jag hade hoppats.

NIKOLAJ

Det är lite som här. Fast många gånger värre. Gamla fiskebyar vid kusten, ingen industri kvar. Bara rika svin som köpt upp varenda hus med havsutsikt - och sen boomers som roffat åt sig resten.

MADS

Och hur passar du in i det?

NIKOLAJ

Jag är bara en funktion i systemet.

MADS

Sluta prata konstigt; säg vad du menar bara.

NIKOLAJ

Jag är dom långsiktiga konsekvenserna av ett fundamentalt orättvist system.

MADS

Och vad fan betyder det?

NIKOLAJ

Det betyder att jag ska köra tillbaka till Malmö, och lasta hela flaket fullt med sprängmedel. *(kort paus)* En av Spotify-grundarna har byggt ett hus där, värdigt en Bond-skurk - i koppar och glas, precis vid havet. Imorgon kväll har han en stor tillställning, för tech-eliten - och då kommer jag att köra upp från stranden, rakt in i hans glashus och detonera trehundra kilo sprängmedel. Och förinta varenda en av dom.

Paus.

MADS

Varför berättar du det här för mig?

NIKOLAJ

Du frågade.

MADS

Jag tror dig inte.

NIKOLAJ

Det gör du visst. *(kort paus)* Men du är skeptiskt till att jag klarar att genomföra det. Jag har tillverkat beståndsdelarna i sprängladdningen i hemlighet i över ett år nu. Jag har testkört stranden: två gånger i gryningen. Och jag har gjort testsprängningar i dom småländska skogarna. Jag har fyra granater, och ett hagelgevär om nånting skulle gå fel. Dom kommer att dö imorgon.

Paus.

MADS

Du lever i en fantasivärld. Och jag säger inte att du är galen - eller, du är inte ensam i alla fall, om att vara galen. Halva världen är galen. Dom tror hellre på fantasier än på verkligheten. Som sjömännen på stranden. Dom tror hellre att min far skulle hittat dom på öppna havet och bogserat in dom i fjorden av nån jävla anledning, än nån slags rimlig förklaring.

NIKOLAJ

Vad är den rimliga förklaringen då?

MADS

Att dom band ihop sig innan dom hoppade överbord. Och så flöt dom in med strömmarna, in i fjorden tillsammans. Sen lossnade tampen - och dom spolades upp.

NIKOLAJ

Tror du inte att jag kommer göra det?

MADS

Jag tror att du *vill* göra det. Men att du lever i en fantasivärld, det är det.

NIKOLAJ

Din pappa - slog han dig?

MADS

Varför frågar du det?

NIKOLAJ

Gjorde han det?

MADS

Jag vet att *din* far slog dig, och jag vet att Kaja / gjorde sitt bästa för -

NIKOLAJ

(*avbryter*) Det handlar inte om mig, det handlar om *dig*! Jag undrar - om din pappa slog dig?

MADS

Nej. Han slog inte mig. Inte en enda gång.

MADS

(fortsätter) Han pratade knappt med mig. Bara om sjövädret och fisket. Och sen dog han. Utan att säga ett ljud om det heller. Han var inte alls som din; han höll ju aldrig käften.

NIKOLAJ

(hjärtligt skratt) Ja, han höll fan alltid på; han pratade non stop om aktier och den där jävla bilen och delarna hade beställt från Italien, det tog aldrig slut. Jag menar, vilken jävla ko-bonde har en aktieportfölj och en Alfa Romeo? Gubben var inte klok.

MADS

Han var en svinhund, din far. Men att förlora honom som tolvåring, som Kaja gjorde - det hämtar man sig inte ifrån.

NIKOLAJ

(efter ett ögonblick) Dödade du honom: din pappa?

MADS

(skrattar ljudligt, sedan:) Nej du. Det gjorde jag inte. Han dog av en helt vanlig hjärtattack, en helt vanlig tisdag. Och det är det jag menar, Nikolaj - när jag säger att du lever i en fantasivärld. Du tror att folk går omkring och fantiserar om att döda sin far, och att dom drömmer om terrorattentat; när dom flesta bara funderar över vad dom ska laga till middag nu när allting är så dyrt. Det är du som galen bara. Och jag tycker nog att du ska se dig om efter en ny terapeut. Kanske inte en svensk då, utan en dansk - som är lite hårdare mot dig, jag tror att du behöver det.

NIKOLAJ

Sista terminen på vuxengymnasiet så skrev jag en uppsats: "The Decline of Serial Killers since 1989". Och så fort jag lämnade in den tog det hus i helvete. Rektorn sade att det var ett indirekt hot om våld mot personalen, och förbjöd mig från att komma in i skolans lokaler. Bara för en uppsats. Det är därför jag flyttade till Sverige, det är enda anledningen.

Långsam black.

SCEN 4

Ett par veckor senare. Mads och Kaja i drängstugans lilla matsal. En kaffekanna på bordet. De sitter och väntar på någon som inte kommer.

MADS

(reser sig och tar kannan) Ska jag plocka undan? (får inget svar) Det kommer ju ingen mer.

KAJA

Ja. Strax.

MADS

Eller vill du ha en kopp till?

KAJA

Nä, det är bra.

Det knackar på ytterdörren, vilket överraskar dem båda. Kaja hoppar upp och tittar ut genom fönstret.

KAJA

Det är Swartling. Vad gör han här?

MADS

Ingen aning. Ska jag öppna?

KAJA

Ja, det måste du väl.

Mads nickar och går iväg. Kaja är synbart obekvämt.

Mads återkommer med Swartling.

SWARTLING

(till Kaja) Jag beklagar sorgen.

KAJA

Tack.

SWARTLING

Jag blev visst ganska sen. Jag var tvungen att parkera borta vid gamla kyrkan. För det står en båttrailer som blockerar *min* väg.

MADS

Ja, jag är ledsen för det. Jag hade ingen aning om att du var på väg hit. Det har varit så mycket reportrar och skit som kört upp hit, så jag ställde trailern där.

SWARTLING

Det var bra tänkt. Du kunde ha förvarnat mig dock.

MADS

Ja, jag tänkte inte så långt.

KAJA

(*till Swartling*) Du hade inte behövt komma, det är bara en liten familjesammankomst.

SWARTLING

Det är klart jag kommer, det är viktigt att samlas, tillsammans. Efter en tragedi. (*kort paus*) Och jag har aldrig varit på en dansk gravöl förut.

KAJA

Det är inte direkt en gravöl. Vi har ingen öl.

MADS

Vi har lite kaffe.

SWARTLING

Det är bra, tack. Men var är alla?

KAJA

Det var två kusiner som kom förbi, det är allt. Men dom gick för en stund sen.

SWARTLING

Inga fler? Är det för att dom inte vill hamna i tidningen? Det stod både danska och svenska stod ute vid korsningen och filmade.

KAJA

Säkert. (*kort paus*) Och jag tror inte det är så många som kommer sakna Nikolaj.

SWARTLING

Nä, jag förstår. Det är svårt att förlika sig med. Något så fruktansvärt som ett terrorattentat.

KAJA

Varför är *du* här? Jag fattar inte riktigt.

SWARTLING

För att beklaga sorgen så klart.

KAJA

Du hade inte behövt komma, det hade räckt med en begravningsbukett. Men jag såg ingen från dig.

SWARTLING

Nej. Det hade inte varit passande. För en företrädare för en offentlig institution, att skicka blommor till en terrorist. Jag hoppas du förstår.

KAJA

Men du är ju här nu.

SWARTLING

Som privatperson. Och som en av dom sista han pratade med. Innan attentatet.

KAJA

Jo, vi har sett dig, i tv-soffor.

SWARTLING

Det är viktigt att prata om. För att kunna förhindra det i framtiden. Det är jag helt övertygad om.

KAJA

Jag vet inte vad som skulle kunnat förhindra det här.

SWARTLING

Det är därför det är viktigt att prata om det. Eller hur?

SWARTLING

(får inget svar, så han fortsätter:) Jag såg sannerligen inga tecken på våldsamma intentioner när jag pratade med honom. Han var en trevlig gäst - väldigt artig. Aningen reserverad kanske. *(kort paus)* Hur var han när han kom till er?

KAJA

Som vanligt bara.

SWARTLING

Inga tecken?

KAJA

Inga tecken.

SWARTLING

(till Mads) Du märkte inget heller?

MADS

Nej.

SWARTLING

(efter ett obekvämt ögonblick) Nej, det är förfärligt. Ena stunden sitter man och dricker vin tillsammans - och sen ... *(skakar på huvudet)* Det är svårt att förstå att något sådant kan hända i ens närhet.

KAJA

Du kände ju inte Nikolaj direkt.

SWARTLING

Nej, självfallet. Men vi tillbringade ju en och halv timme tillsammans ändå, i samtal med varandra.

KAJA

Jag tror vi ska plocka undan nu, det börjar bli sent.

SWARTLING

Ja, jag ska inte störa er mer nu. Men, ni kommer se en hel del mer av mig framöver. Jag lämnar VD-posten i Göteborg nämligen.

SWARTLING

(fortsätter) Jag har fått jobb i Köpenhamn. *(väntar ett ögonblick på gratulationer som inte kommer)* Många kollegor ser det horisontellt karriärsteg, men Sverige är så provinsiellt ibland på det sättet. Det är ju så klart ett stort kliv upp: Köpenhamn. Och jag funderar på att dramatisera vårt samtal: mitt och Nikolajs - som min första premiäruppsättning.

KAJA

(upprört) Varför då?

SWARTLING

För att det är av stort intresse, både i Sverige och Danmark.

MADS

(mild sarkasm) Att ni satt och drack Amarone en gång.

SWARTLING

Berättade han vad vi drack? Intressant.

KAJA

Det är inte det minsta intressant. Det kan du inte göra.

SWARTLING

Jag förstår att det är känsligt och jag tänker sannerligen inte göra något spekulativt om det, det skulle aldrig falla mig in. Jag är inte som gamarna ute vid korsningen.

KAJA

Du vet ju ingenting om honom!

MADS

(innan Swartling hinner svara) Kommer det här med också? Det här besöket. I din teater? Är det därför du är här?

SWARTLING

(indignerad) Det är inte därför jag är här. Vad tror ni om mig egentligen?

KAJA

Jag vet inte, men du kommer hit på gravöl och säger att du ska göra teater om min bror och min släktgård - hur ska jag reagera?

SWARTLING

Du är inte med. Och det är mitt hem numera - och min historia också. *(kort paus)* Jag kommer självfallet inte hänga ut dig, eller Mads. Men det här är långt större än du och jag. Det är hundratals familjer som är direkt påverkade av det här *(letar efter rätt ord)* ... vansinnesdådet. Det är deras sorg också.

MADS

Har du frågat dom då?

SWARTLING

(insmickrande) Jag är ledsen att jag tog upp det nu, ni har så klart massor med annat att tänka på. Jag ville bara att ni skulle vara informerade från början. Så att det inte kom som en överraskning senare.

KAJA

(inte så mild sarkasm) Tack så jättemycket.

SWARTLING

Vi kan prata om det senare, när det har lugnat ner sig. Teater är en långsam och eftertänksam konst.

KAJA

(behärskar sig) Tack för att du kom.

SWARTLING

(till Mads) Flyttar du trailern sen, så jag kan komma in med bilen?

MADS

Jag flyttar den direkt.

SWARTLING

Ingen brådska. Jag har Zoom-möten ett par timmar.

Swartling nickar och går ut.

De väntar tills ytterdörren går igen.

MADS

Jag tror inte pressen kommer gilla det: en teater så tätt inpå. Jag tror inte det blir nåt av det.

KAJA

Han kommer bara gå igång på det: kontroversen. Det är syre för såna som han.

MADS

Tror du det? Han är en ganska försiktig general. Det är intrycket jag har fått i alla fall.

KAJA

Jag vet inte, jag orkar inte ens tänka på det nu. Jag är bara lättad att den här delen är över. Sen finns det väl inget mer här att filma här för dom.

MADS

Jag tror att det värsta är över nu, jag tror det.

KAJA

Sen kommer vi behöva skicka en massa begravningskransar till offren snart; vi kommer behöva ta ut ett blankolån för det.

MADS

Tror du det är nödvändigt?

KAJA

Det kommer bli dyrt, tro mig.

MADS

Jag menar, är det bra idé? Att skicka kransar till begravningarna?

KAJA

Det är klart vi måste göra det.

MADS

Det kanske har motsatt effekt.

KAJA

Det vore respektlöst av oss att inte göra det.

MADS

(efter ett ögonblick) Det är ingenting vi kan göra rätt nu; vi borde bara börja om - du och jag.

KAJA

Vad menar du?

MADS

Det är inte ditt fel, det som hände. Du är helt oskyldig. Du förtjänar att börja om. Nu när han är borta.

KAJA

Hur börjar man om efter nåt sånt här?

MADS

Det kanske är dags för oss att skaffa barn.

KAJA

Va?

MADS

Ja, jag har tänkt mycket. Och tänkt om en del. Jag tror jag hade kunnat tänka mig ett barn.

KAJA

Nu?

MADS

Ja. *(kort paus)* Du vill ju ha barn.

KAJA

Nu säger du det, jag fattar inte.

MADS

Jag insåg inte det innan. Att det var Nikolaj. Det gjorde mig lite nervös. Att ha en sån som han som morbror.

KAJA

Jag ska plocka upp hans aska imorgon. Och du ska fylla på diesel och spridda dom i havet. Och du pratar om barn?

MADS

Jag är ledsen. *(kort paus)* Jag menade inte att stressa dig.

KAJA

(ser det från den ljusa sidan istället) Det är fint. Att du tänker på sånt. Men inte nu. Inte nu.

MADS

Jag fattar.

KAJA

Bra.

Långsam black.

SCEN 5

I drängstugan: ett par månader senare. Kaja och Mads är mitt i ett allvarligt samtal.

KAJA

Du vet *ingenting* - mer om det?

MADS

Ingenting mer än det jag redan sagt.

KAJA

Och du är säker att du inte har missat nåt? Nån ledtråd, nånting?

MADS

Jag är säker.

KAJA

Han kan ju inte bara försvinna.

MADS

Det är konstigt, visst är det. Men inte så konstigt. Han var ju mitt i en skilsmässa, mitt i en stor flytt, nytt jobb, nytt land. Det är mycket, för vem som helst.

KAJA

Ja, fast det är ju inte så att *han* blev lämnad. Det var han som lämnade henne; och han hade ju en ny donna i Köpenhamn redan.

MADS

Ja, jag vet inte. Jag kände honom inte bättre än dig.

Paus.

KAJA

Du är den sista som såg honom i livet.

MADS

Jag *kanske* är den sista som såg honom i livet. Men hans telefon pingade masten i två dygn efter det. Polisen är inte ens säker på att han är död.

KAJA

Vad skulle han annars vara!

MADS

Jag vet inte. Jag har redan suttit i tre polisförhör, jag vet inte vad mer jag ska säga.

KAJA

Men vad sade han då? På båten.

MADS

Han ville charma mig, det var tydligt. Han var supertrevlig. Så där som han kan vara. Och han var faktiskt inte helt oäven som jungman; han stretade på utan att klaga. Jag tog bilder på det, åt honom; jag lämnade över allt till polisen.

KAJA

Och han gjorde allt det här för att du skulle göra tummen upp för hans föreställning?

MADS

Jag tror det, ja. Det såg ju inte så bra ut, att familjen och flera av offren var emot det. Han var stressad som fan över det.

KAJA

Och varför tog *du* med honom?

MADS

Jag tänkte att det var en bra idé. Att bli vän med honom. Och jag tror det funkade - lite i alla fall.

KAJA

Hur funkade det? Om han är försvunnen nu.

MADS

Jag vet inte mer än dig.

KAJA

Tycker du det verkar rimligt att han tar henne - utan lov, två dar senare?

MADS

Han visste var jag gömde nyckeln. Och jag visade honom hur man öppnar bränsleslangen.

KAJA

Men är det verkligen rimligt?

MADS

Jag vet inte, älskling - jag vet bara att hon drev utanför Thyborøn. Utan ett spår ombord. Det är allt.

KAJA

Det kan inte vara allt.

MADS

Nej. Men allt jag vet. *(kort paus)* Jag gör mitt bästa, jag gör verkligen det.

Paus.

KAJA

Jag älskar dig. Jag gör verkligen det. Och jag vet att det har varit upp och ner med det. Men du har förändrats; tro inte att jag inte har märkt det. Och jag vet var du kommer ifrån. Din pappa var ogenomtränglig, det var som att läsa ryska alfabetet, upp och ner, och bakochfram. Och du är helt annorlunda nu, du pratar öppet och rakt - och anstränger dig hela tiden för att kommunicera. Jag älskar dig för det. *(kort paus)* För att du anstränger dig så.

MADS

(berörd) Tack.

KAJA

(efter ett ögonblick) Men vad är det du inte berättar för mig?

MADS

(funderar, sedan:) Det förvånade mig inte. Och jag vet inte varför, riktigt. Men lugnet, och glädjen - när han hjälpte mig med näten. *(kort paus)* Det kändes som om han redan hade bestämt sig, då.

Svaret verkar blidka Kaja; hon funderar en lång stund.

KAJA

Kände du så med Nikolaj också? Efter jag åkte till Trine?

MADS

Ja. Det gjorde jag.

KAJA

Vad sade han då?

MADS

Han verkade väldigt glad bara. Att ha nån att prata med, en stund.

KAJA

(efter ett ögonblick) Tack för att du pratade med honom. Jag klarade inte det.

MADS

Jag försöker verkligen. Vara den ...

KAJA

(tar hans hand) Jag ser det. Jag ser det varje dag.

Mads börjar nästan gråta. Men bara nästan.

Black.

SCEN 6

I drängstugan, som alltid: en vecka tidigare. Swartling smakar på ett glas vin; Mads och Kaja har inte satt sig ner vid bordet med honom.

SWARTLING

Det är inte dumt alls. Många tror att man måste betala så mycket för vin nuförtiden. Det är marginella skillnader, det är bara för nördar som jag. En hundring räcker hur långt som helst.

MADS

Det är bara till ostronen.

SWARTLING

Fiskar du ostron också?

MADS

Bara för egen skull.

SWARTLING

Men du lever inte av fisket annars?

MADS

Nej. Det går inte. Det är bara för att hålla båten flytande - som en hobby mest.

SWARTLING

Jag seglade mycket som barn, i Blekinge skärgård - jag har nog aldrig berättat det. Men min far hade en Grinde. Det måste ni väl veta vad är, det är ju en dansk båt.

MADS

Ja, dom är fina. Ligger fint i vattnet, och gott om plats ombord.

SWARTLING

Ja, jag lät min syster ta den efter han dog. Jag ångrar det lite nu.

MADS

Du får komma med mig ut nån gång. Och jobba lite.

SWARTLING

Ja. Det skulle jag gärna göra. *(kort paus)* Nån gång.

KAJA

Har du tänkt om? Om föreställningen.

SWARTLING

Den blir inte dokumentär. Den blir helt fiktivt. Inga detaljer från verkligheten. Allting är påhittat.

KAJA

Men det är ju helt uppenbart vad det handlar om ändå.

SWARTLING

Den är bara inspirerad av händelserna, ingenting personligt, ingenting om er - jag lovar.

KAJA

Skojar du!

SWARTLING

Det där brevet du skrev. Varför kom du inte bara över och pratade med mig? Jag bor ju tvärsöver.

KAJA

Du bor ju i Köpenhamn, i en våning där.

SWARTLING

Jag är här minst varannan helg ju. Du föresatte mig i en ganska obehaglig situation på jobbet.

KAJA

Jag skrev ett otroooligt artigt brev till dig och din styrelse. Där jag bad er tänka om.

SWARTLING

Och jag läste det. Noga. Och korrigerade manuskriptet.

KAJA

Men du gör det ändå!

SWARTLING

Det är teater, det är inte på riktigt!

KAJA

För mig är det det!

SWARTLING

Jag försöker gå dig till mötes här. Det är bara en tolkning.

KAJA

Som är helt fel. Det var inte det som hände. Det som står i din text. Men alla kommer att tro att det var så.

SWARTLING

Alla förstår att det är uppdiktat; publiken är bildad och tänker kritiskt. Du har bara ingen erfarenhet av det.

KAJA

Du får det ju att låta som om det var personligt! Att han sprängde alla dom där människorna för att jag inte ville förlåta honom!

SWARTLING

Så är det inte alls. Och föreställningen handlar inte ens om din bror längre. Den handlar om *alla* unga arga män.

KAJA

(vänder sig till Mads) Hjälp mig! Varför förstår han inte?

MADS

(sätter sig ner, lugnt) Såvitt jag kan se. Utifrån det lilla jag vet. I och med att jag var den sista som pratade med Nikolaj - innan. Det är att du har missat en central del av bakgrunden. Han hade redan bestämt sig. Det fanns ingenting du, eller jag - eller Kaja hade kunnat göra för att förhindra det. Han hade förberett sprängladdningen; han hade justerat däcktrycket; han hade scoutat vägen, flera gånger. *(kort paus)* Han ville döda dom rika. Det här var en ideologiskt motiverad attack. Det handlade varken om hans far - *(pekar på Kaja)* eller henne. Det var vansinnigt; men det var inget vansinnesdåd. Och han var extremt framgångsrik, tyvärr.

SWARTLING

(har lyssnat, och funderar en stund) Jag hör vad du säger. Du kanske har helt rätt. Men föreställningen handlar inte om Nikolaj - den handlar om *mig!*

Kaja slår ut med händerna - uppgivet, i frustration. Mads försöker lugna henne med kroppsspråk.

SWARTLING

(till Kaja) Och jag vet inte om jag är bekväm med att ha dig som hyresgäst om det ska vara så här: infekterat!

KAJA

Vad då! Ska du kasta ut mig nu! Från *min* gård!

SWARTLING

Du sålde den till mig, för tio år sen! Och du har bott här, och betalat en bra bit under marknadsvärdet. Jag har varit extremt tillmötesgående mot dig.

KAJA

Fucking pisse-røv! Hvordan i alverden kan man være på den måde?

MADS

(lugnt, men med tyngd) Rolig nu.

SWARTLING

Jag menar inte omgående. Jag ger er sex månaders uppsägningstid, jag är ingen pisse-røv.

Kaja stormar ut. Och smäller igen ytterdörren bakom sig.

SWARTLING

Jag är ledsen. Men det här går inte längre. Det förstår du väl också.

Black.

SCEN 7

Ett tidshopp tillbaka igen: en direkt fortsättning på scen 3. Mads och Nikolaj vid bordet.

NIKOLAJ

(mitt i en mening) ... så skrev jag en uppsats: "The Decline of Serial Killers since 1989". Och så fort jag lämnade in den tog det hus i helvete. Rektorn sade att det var ett indirekt hot om våld mot personalen, och förbjöd mig från att komma in i skolans lokaler. Bara för en uppsats. Det är därför jag flyttade till Sverige, det är enda anledningen.

MADS

(efter ett ögonblick) Det är framsteg inom kriminaltekniken; dom åker fast mycket tidigare nu. Det är bara därför.

Paus.

NIKOLAJ

Han, handbollstränaren. Jag kan fan inte komma ihåg vad han hette. *(får inget svar)* Han var så jävla engagerad i ungdomarna på den tiden. En *klippa*, för tonåringar på glid. Speciellt tjejer. Med höfter. Som inte hade föräldrar som vakade över dom.

MADS

Jag bryr mig inte. Så länge jag slipper höra hans gnäll nåmer.

NIKOLAJ

(ler, vet att han har honom nu) Du har ju inte träffat honom. Det säger Kaja i alla fall.

De betraktar varandra under ett intensivt ögonblick. Mads vet nu att Nikolaj vet. Mads reser sig plötsligt, men Nikolaj är beredd och kommer upp på fötter ofantligt snabbt, stolen faller bakåt.

Det är inte Mads som står där nu - inte som vi känner honom - det är någon annan, någon som varit dold tills nu. Någon som bär en bottenlös vrede.

NIKOLAJ

Där är han! *(skrattar till)* Jag har alltid velat träffa honom: mannen bakom masken. *(kort paus)* Dom ser dig inte komma, Mads. Eller hur? Förrän i sista stund. När dom inser att dom ögonen, det är det sista dom ser.

Mads försöker samla sig, men det är försent. Masken är av.

NIKOLAJ

Du behöver inte känna skuld. Att du inte dödade handbollstränaren då. Hon var inte redo då. Det tar tid. För hat att ackumulera ordentligt. På den tiden trodde hon att hon älskade honom, hon hade inte förstått; hon var bara ett barn.

Mads synar honom noga.

MADS

Du öppnar inte munnen om det här igen.

NIKOLAJ

Aldrig.

MADS

Limfjorden var stängd åt väst. Tills en storm 1825. Då bröt havet igenom. Du borde inte djävlas med havet, Nikolaj. Det sveper dig bort.

NIKOLAJ

(håller upp händerna) Jag skulle aldrig djävlas med det.

Mads sätter sig ned och håller upp ett glas vin åt Nikolaj, som ignorerar det och fortsätter stirra.

MADS

Vacklar du nu?

NIKOLAJ

Nej!

MADS

Ingen skam i det.

NIKOLAJ

Det är dom rika som inte känner skam! Inte en tillstymmelse! Och i frånvaro av skam - så är rädsla: den enda sociala faktorn som kan korrigera dom. *(kort paus)* Jag hoppas du fattar det snart. För du hade kunnat så: så mycket rädsla. Om dom försvunnit - en efter en. En okänd gärningsman. Som jagar dom.

Paus.

MADS

Hon ringde dig. Efter han försvann - handbollstränaren. Varför då? Vad sade hon?

NIKOLAJ

Hon undrade om jag trodde det var du.

MADS

Och vad sade du då?

NIKOLAJ

Jag sade att det hoppas jag fan.

Mads puttar fram vinglaset åt Nikolaj.

MADS

Är du fortfarande rädd att jag ska förgifta dig?

Nikolaj skrattar till.

Black.

SCEN 8

Mads och Swartling vid bordet i drängstugan. En knapp minut efter slutet av scen 6.

MADS

Kaja känner sig orättvist behandlad, så klart.

SWARTLING

Det förstår jag. Och det gör *jag också*, så klart. Jag menar, hur skulle du känna dig? Om du kom hem till den typen av fientlighet från nån som bor på din tomt, precis inpå dig? Det är ohållbart i längden. Vi kan inte vara så tätt inpå varandra.

MADS

(nickar med falsk medlidsamhet) Jag skulle inte ha nåt emot att flytta. Om jag ska vara ärlig, har jag faktiskt velat det ett bra tag nu. Så för mig är det inga problem. Men för Kaja - finns det så mycket känslomässiga band hit.

SWARTLING

Men det är inte *hennes* gård.

MADS

Jag vet. Det är *din*.

SWARTLING

Precis.

MADS

Vi borde lägga upp en plan. För hur vi ska hantera det.

SWARTLING

(med viss förvåning) Ja.

MADS

Hur vi ska hantera: Kaja.

SWARTLING

Precis.

MADS

Ska du inte följa med mig ut imorgon? På båten kan vi prata ostört. Och havet gör det mesta enklare.

SWARTLING

(funderar ett ögonblick) Hur ska vädret bli?

MADS

Kulingbyar framåt kvällen, men på dagen blåser det bara måttligt, och solen ska skina.

SWARTLING

Du, det låter faktiskt riktigt trevligt.

MADS

Ja, visst gör det.

SWARTLING

Ja, det gör det verkligen.

Black.

SCEN 9

I drängstugan: ett par månader senare. Kaja betraktar Mads, som spelar ovetande om att hon är på väg att konfrontera honom.

KAJA

Carsten?

MADS

Carsten - vem är det?

KAJA

Du vet vem Carsten är. Handbollstränaren.

MADS

Jo, visst. Jag hade bara tappat namnet. Jag har ju aldrig träffat honom, svårt att lägga namn på minnet då.

KAJA

Han försvann också.

MADS

Ja.

KAJA

Jag fick min bror att lova att han aldrig skulle skada honom.

MADS

(efter ett ögonblick) Jag är ganska övertygad om att han aldrig gjorde det heller.

KAJA

(betraktar honom en sekund) Jag är ganska övertygad om det också.

Paus.

KAJA

Jag tror inte jag vill ha barn nåmer.

MADS

(med insikt om att han inte kan få henne att ändra sig)
Jag fattar det.

KAJA

Gör du?

MADS

Min far - han fann tre sjömän på öppet hav. Det var i slutet av sjuttiotalet. Dom hade bundit ihop sig, och hoppat överbord, innan hon kantrade. Men det var februari. Så dom var döda sen länge när han fann dom. *(kort paus)* Så han bogserade in dom i Limfjorden, och skar tampen - och lät dom flyta iland bara. Och det berättade han för mig som barn. Som om där fanns nån lärdom att dra av det. *(kort paus)* Han gav mig nästan ingenting, min far. Bara skulder - och båten, i ett jävla skick. Han lärde mig inget; jag fick själv lista ut hur man fiskar dom här vattnen. Jag visste inte ens hur man startade henne, för han hade gömt en bränsleventil bredvid vattentanken för att ingen skulle sno henne, det tog mig en hel dag av letande innan jag fick igång motorn. *(kort paus)* Vissa saker borde inte gå i arv. Vissa familjer borde bara dö ut.

KAJA

Det är inte därför. Om jag skulle skaffa barn, Mads - så skulle det vara med dig. Ingen annan. *(kort paus)* Men jag är för arg. Och jag klarar inte av att dölja det längre, Mads. Jag är så jävla arg på allt; jag vill inte förlåta, jag vill inte sluta fred. Jag är så jävla trött på att vara snäll. Jag vill inte längre.

Mads nickar.

KAJA

Hur dog han - Carsten?

MADS

En kulhammare. Jag slog ihjäl honom med en kulhammare. Han bönade och bad för sitt liv. Det fick ta tid. Innan han dog.

KAJA

Var är kropparna, Mads?

MADS

I havet.

KAJA

Och dom kommer inte flyta iland?

MADS

Jag lindar dom med hönsnät. När förruttnelsen börjar och dom sväller av gaserna, så skär nätet in och finfördelar dom åt spättorna.

KAJA

(tar hans hand) Bra. Bra.

Långsam black.